

Czwartek, 7 października 2021 r.

P9_TA(2021)0415

Unia bankowa – sprawozdanie roczne za rok 2020**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2021 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2020 (2020/2122(INI))**

(2022/C 132/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z 19 czerwca 2020 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2019 ⁽¹⁾,
- uwzględniając otrzymane od Komisji i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) informacje zwrotne dotyczące rezolucji Parlamentu z 19 czerwca 2020 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2019,
- uwzględniając raport roczny EBC z działalności nadzorczej za 2020 r., przedstawiony 23 marca 2021 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając raport roczny EBC z działalności nadzorczej za 2019 r., przedstawiony 19 marca 2020 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 marca 2019 r. w sprawie równowagi płci przy obsadzaniu stanowisk w obszarze polityki gospodarczej i monetarnej UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 października 2020 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie finansów cyfrowych: pojawiające się zagrożenia w zakresie kryptoaktywów – wyzwania regulacyjne i nadzorcze w obszarze usług, instytucji i rynków finansowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie wzmocnienia międzynarodowej roli euro ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 10 lutego 2021 r. w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2020 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie grupy zadaniowej wysokiego szczebla Eurosystemu ds. cyfrowej waluty banku centralnego z października 2020 r. w sprawie cyfrowego euro ⁽⁹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Rady Stabilności Finansowej z 9 października 2020 r. pt. „The Use of Supervisory and Regulatory Technology by Authorities and Regulated Institutions – Market developments and financial stability implications” [Wykorzystanie technologii nadzorczych i regulacyjnych przez organy i instytucje regulowane – rozwój sytuacji na rynku i skutki dla stabilności finansowej] ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając pismo przewodniczącej Komisji Gospodarczej i Monetarnej z 22 lipca 2020 r. skierowane do przewodniczącego Eurogrupy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 45.

⁽²⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2020~1a59f5757c.en.pdf>.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2019~4851adc406.en.pdf>.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 105.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 72.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 89.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0110.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0039.

⁽⁹⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

⁽¹⁰⁾ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P091020.pdf>

Czwartek, 7 października 2021 r.

- uwzględniając odpowiedź Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) / europejskiego nadzoru bankowego z sierpnia 2020 r. na konsultacje publiczne Komisji Europejskiej w sprawie nowej strategii w zakresie finansów cyfrowych dla Europy / planu działania w zakresie technologii finansowej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z 22 czerwca 2015 r. pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając wniosek Komisji z 24 listopada 2015 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w celu ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów (COM(2015)0586),
- uwzględniając porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską z 2010 r.,
- uwzględniając zalecenie EBC z 15 grudnia 2020 r. w sprawie wypłat dywidend w czasie pandemii COVID-19 ⁽¹²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 16 grudnia 2020 r. pt. „Rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19” (COM(2020)0822),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z października 2020 r. zatytułowane „EU Non-bank Financial Intermediation Risk Monitor 2020” [Unijne pozabankowe ramy monitorowania ryzyka pośrednictwa finansowego 2020] ⁽¹³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie EUNB z grudnia 2020 r. zatytułowane „Risk Assessment of the European Banking System” [Ocena ryzyka europejskiego systemu bankowego] ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając analizę pt. „Regulatory sandboxes and innovation hubs for FinTech” [Piaskownice regulacyjne i centra innowacji dla branży FinTech], opublikowaną we wrześniu 2020 r. przez Dyрекcję Generalną Parlamentu ds. Polityki Wewnętrznej ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając oświadczenie uzgodnione przez Eurogrupę podczas posiedzenia 30 listopada 2020 r.,
- uwzględniając oświadczenia uzgodnione podczas szczytów strefy euro 30 listopada i 11 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu strefy euro w rozszerzonym składzie z 11 grudnia 2020 r. w sprawie reformy EMS i wczesnego wprowadzenia mechanizmu ochronnego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
- uwzględniając opublikowaną przez EUNB kwartalną tablicę wskaźników ryzyka za czwarty kwartał 2020 r. ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając przegląd stabilności finansowej EBC z listopada 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie monitorujące z listopada 2020 r. w sprawie wskaźników ograniczenia ryzyka, przygotowane wspólnie przez służby Komisji Europejskiej, EBC i Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) ⁽¹⁷⁾,

⁽¹¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.esbceuropeanbankingsupervisionresponsetoeuropeancommissionpublicconsultationdigitalfinancestrategyeuropefintechactionplan2020~b2e6cd0dc4.en.pdf>

⁽¹²⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/en_ecb_2020_62_f_sign~6a404d7d9c.pdf

⁽¹³⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationrisk~89c25e1973.en.pdf

⁽¹⁴⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2020/December%202020/961060/Risk%20Assessment_Report_December_2020.pdf

⁽¹⁵⁾ Analiza – „Regulatory Sandboxes and Innovation Hubs for FinTech: Impact on innovation, financial stability and supervisory convergence” [Piaskownice regulacyjne i centra innowacji dla branży FinTech: wpływ na innowacje, stabilność finansową i konwergencję nadzorczą], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia, wrzesień 2020 r.

⁽¹⁶⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20dashboard/Q4%202020/972092/EBA%20Dashboard%20-%20Q4%202020.pdf

⁽¹⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/media/46978/joint-risk-reduction-monitoring-report-to-eg_november-2020_for-publication.pdf

Czwartek, 7 października 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru z marca 2021 r. w sprawie zagrożeń i słabości w systemie finansowym UE ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie gospodarcze Banku Rozrachunków Międzynarodowych za rok 2020,
- uwzględniając projekt protokołu ustaleń między UE a Zjednoczonym Królestwem ustanawiającego ramy współpracy regulacyjnej w dziedzinie usług finansowych,
- uwzględniając briefingi ze stycznia 2021 r. pt. „Review of the bank crisis management and deposit insurance frameworks” [Przegląd uregulowań dotyczących zarządzania kryzysami bankowymi i gwarantowania depozytów] i „Banking Union: Postponed Basel III reforms” [Unia bankowa: przełożenie reform Bazylea III], a także briefing z października 2020 r. pt. „European Parliament’s Banking Union reports in 2015–2019” [Sprawozdania Parlamentu Europejskiego w sprawie unii bankowej w latach 2015–2019], opublikowane przez Dział ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej,
- uwzględniając przeprowadzone przez Komisję konsultacje w sprawie przeglądu uregulowań dotyczących zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie EUNB z marca 2020 r. zatytułowane „Expectations for banks” [Oczekiwania wobec banków] ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając dokument EBC nr 251 z serii dokumentów okolicznościowych zatytułowany „Liquidity in resolution: comparing frameworks for liquidity provision across jurisdictions” [Płynność w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: porównanie ram zapewniania płynności w różnych jurysdykcjach] ⁽²¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie prezydencji niemieckiej z 23 listopada 2020 r. na temat postępów w umacnianiu unii bankowej ⁽²²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie prezydencji chorwackiej z 29 maja 2020 r. na temat postępów w umacnianiu unii bankowej ⁽²³⁾,
- uwzględniając przemówienie przewodniczącej SRB Elke König ze stycznia 2021 r. pt. „The crisis management framework for banks in the EU: what can be done with small and medium-sized banks?” [Ramy zarządzania kryzysowego dla banków w UE: co zrobić z małymi i średnimi bankami?] ⁽²⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Rady Stabilności Finansowej z 1 kwietnia 2021 r. w sprawie oceny skutków reform dotyczących instytucji „zbyt dużych, by upaść” ⁽²⁵⁾,
- uwzględniając post zamieszczony na blogu przez przewodniczącą SRB Elke König na temat podejścia SRB do minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) z uwzględnieniem skutków COVID-19 ⁽²⁶⁾ oraz jej wypowiedzi na posiedzeniu Komisji Gospodarczej i Monetarnej 27 października 2020 r. ⁽²⁷⁾,
- uwzględniając zamieszczony na blogu nadzorczym post Andrei Enrii z 9 października 2020 r. pt. „Fostering the cross-border integration of banking groups in the banking union” [Wspieranie transgranicznej integracji grup bankowych w ramach unii bankowej] ⁽²⁸⁾,

⁽¹⁸⁾ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/jc_2021_27_jc_spring_2021_report_on_risks_and_vulnerabilities.pdf

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2021-crisis-management-deposit-insurance-review-targeted_en

⁽²⁰⁾ https://srb.europa.eu/sites/default/files/efb_main_doc_final_web_0.pdf

⁽²¹⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op251~65a080c5b3.en.pdf>

⁽²²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13091-2020-INIT/pl/pdf>

⁽²³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8335-2020-ADD-1/en/pdf>

⁽²⁴⁾ <https://srb.europa.eu/en/node/1118>

⁽²⁵⁾ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P010421-1.pdf>

⁽²⁶⁾ <https://srb.europa.eu/en/node/967>

⁽²⁷⁾ <https://www.europarl.europa.eu/committees/en/product/product-details/20201021CAN58122>

⁽²⁸⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/blog/2020/html/ssm.blog201009~bc7ef4e6f8.en.html>

Czwartek, 7 października 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie EUNB na temat podejścia właściwych organów do nadzoru nad bankami pod kątem przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽²⁹⁾,
  - uwzględniając plan działania Komisji na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, opublikowany 7 maja 2020 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie EUNB w sprawie przyszłych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w UE ⁽³⁰⁾,
  - uwzględniając post na blogu na stronie think tanku Bruegel z 7 grudnia 2020 r. pt. „Can the gap in the Europe’s internal market for banking services be bridged?” [Czy luka na europejskim rynku wewnętrznym usług bankowych może zostać zniwelowana?] ⁽³¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jednolitego mechanizmu”, opublikowane 14 stycznia 2021 r.,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0256/2021),
- A. mając na uwadze, że w reakcji na kryzys wywołany przez COVID-19 sektor bankowy generalnie wykazał się odpornością, wynikającą z przeglądu regulacyjnego wprowadzonego od czasu światowego kryzysu finansowego, wspomaganą przez jednolity zbiór przepisów europejskich i Jednolity Mechanizm Nadzorczy w ramach unii bankowej oraz wspieraną nadzwyczajnymi środkami pomocy publicznej i praktykami w zakresie ochrony kapitału;
- B. mając na uwadze, że kryzys wywołany przez COVID-19 pokazał, iż silny system bankowy w połączeniu z zintegrowanymi rynkami kapitałowymi odgrywa zasadniczą rolę w procesie odbudowy europejskiej gospodarki;
- C. mając na uwadze, że unia bankowa, obejmująca Jednolity Mechanizm Nadzorczy (SSM) i jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRM), zapewnia pełne dostosowanie nadzoru do zarządzania kryzysami bankowymi;
- D. mając na uwadze, że bardziej stabilna, konkurencyjna i ujednolicona unia gospodarcza i walutowa wymaga solidnej unii bankowej obejmującej europejski system gwarantowania depozytów (EDIS) oraz bardziej rozwiniętej i bezpiecznej unii rynków kapitałowych, co przyczyniłoby się również do międzynarodowego postrzegania euro i jego większej roli na rynkach światowych;
- E. mając na uwadze, że unia bankowa jest otwarta dla wszystkich państw członkowskich UE; mając na uwadze, że Bułgaria i Chorwacja przystąpiły do europejskiego mechanizmu kursowego (ERM) II i do unii bankowej;
- F. mając na uwadze, że priorytetem pozostaje dokończenie budowy unii bankowej wykraczającej poza jej dwa istniejące filary, zwłaszcza ustanowienie EDIS; mając na uwadze, że ukierunkowane reformy w dziedzinie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gwarantowania depozytów powinny dodatkowo wzmocnić solidność sektora bankowego i zabezpieczyć ogólną stabilność finansową;
- G. mając na uwadze, że zarówno EBC, jak i SRB wezwały do szybkiego dokończenia budowy unii bankowej, tj. przez ustanowienie europejskiego systemu gwarantowania depozytów;
- H. mając na uwadze, że zabezpieczenie dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) zostanie wprowadzone do 2022 r., czyli dwa lata wcześniej, niż planowano, co zapewni wspólną, ogólnosystemową sieć bezpieczeństwa dla banków objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

⁽²⁹⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/News%20and%20Press/Press%20Room/Press%20Releases/2020/EBA%20acts%20to%20improve%20AML/CFT%20supervision%20in%20Europe/Report%20on%20CA%20approaches%20to%20AML%20CFT.pdf

⁽³⁰⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Reports/2020/931093/EBA%20Report%20on%20the%20future%20of%20AML%20CFT%20framework%20in%20the%20EU.pdf

⁽³¹⁾ <https://www.bruegel.org/2020/12/can-the-gap-in-the-europes-internal-market-for-banking-services-be-bridged/>

Czwartek, 7 października 2021 r.

- I. mając na uwadze, że przed kryzysem wywołanym przez COVID-19 sektor bankowy UE charakteryzował się niewydolnością strukturalną, wyrażającą się niską rentownością, zmniejszoną efektywnością kosztową, niskimi stopami procentowymi, nadwyżką potencjału i niepewnością co do trwałości modeli biznesowych; mając na uwadze, że niektóre problemy pozostają rozwiązane w niewystarczającymi stopniu;
- J. mając na uwadze, że pomimo ogólnego zmniejszenia w ostatnich latach liczby kredytów zagrożonych konieczne są wzmożone wysiłki w celu zmniejszenia utrzymującego się wysokiego poziomu tych kredytów w niektórych instytucjach finansowych;
- K. mając na uwadze, że niedociągnięcia stwierdzone podczas kryzysu wywołanego przez COVID-19 należy uwzględnić podczas przeglądu ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów oraz dalszej integracji sektora bankowego; mając na uwadze, że wykorzystanie wniosków wyciągniętych z okresu pandemii może otworzyć drogę do poprawy efektywności kosztowej i bardziej zrównoważonych modeli biznesowych;
- L. mając na uwadze, że nadal istnieje powiązanie między państwem a bankami, a unijne ramy regulacyjne w sprawie ostrożnościowych uregulowań dotyczących długu państwowego powinny być zgodne z normami międzynarodowymi; mając na uwadze, że w wielu bankach wzrasta poziom zaangażowania w dług państwowy; mając na uwadze, że w ostrożnościowych ramach prawnych nadal istnieje szereg krajowych opcji i swobód uznania, co podważa europejski wymiar unii bankowej;
- M. mając na uwadze, że zmiana klimatu, degradacja środowiska i przejście na gospodarkę niskoemisyjną są czynnikami, które należy uwzględnić, dokonując oceny zrównoważonego charakteru bilansów banków, jako źródło ryzyka wpływające potencjalnie na inwestycje w obrębie regionów i sektorów; mając na uwadze, że zaawansowane modele ryzyka powinny już uwzględniać wiele rodzajów ryzyka związanego ze zmianą klimatu;
- N. mając na uwadze, że EBC stwierdził w kontekście swojego projektu ukierunkowanego przeglądu modeli wewnętrznych, iż nadzorowane instytucje nadal mogą stosować modele wewnętrzne z zastrzeżeniem środków nadzorczych;
- O. mając na uwadze, że dążenie do transformacji technologicznej nabrało tempa, zwiększając skuteczność banków i ich ambicje dotyczące innowacji, a jednocześnie naraziło je na nowe zagrożenia i wyzwania związane ze światem finansów cyfrowych, cyberbezpieczeństwem, ryzykiem utraty reputacji, prywatnością danych, ryzykiem prania pieniędzy i ochroną konsumentów;
- P. mając na uwadze, że ochrona konsumentów i inwestorów ma nadrzędne znaczenie dla pogłębienia unii rynków kapitałowych oraz że konieczne są silne przepisy UE w zakresie ochrony konsumentów, stanowiące solidny minimalny poziom odniesienia; mając na uwadze, że przepisy krajowe wdrażające europejskie wymogi dotyczące ochrony konsumentów różnią się w obrębie unii bankowej, co wskazuje na potrzebę harmonizacji; mając na uwadze, że w unii bankowej wciąż brakuje skutecznych narzędzi do wyeliminowania problemów, z którymi borykają się konsumenci, takich jak sztuczna złożoność, nieuczciwe praktyki handlowe, wykluczenie najsłabszych grup z korzystania z podstawowych usług oraz ograniczone zaangażowanie władz publicznych;
- Q. mając na uwadze, że priorytet stanowią dalsze wzmocnienie i harmonizacja nadzoru ostrożnościowego w UE oraz nadzoru i egzekwowania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, które są konieczne do ochrony integralności systemu finansowego UE;
- R. mając na uwadze, że surowe światowe normy i zasady są ważne dla ostrożnościowej regulacji banków; mając na uwadze, że normy Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego powinny zostać wprowadzone do prawa europejskiego w odpowiednim czasie i z należywym włączeniem ich celów, przy właściwym uwzględnieniu – w stosownych przypadkach – specyfiki europejskiego systemu bankowego oraz, w stosownych przypadkach, zasady proporcjonalności;
- S. mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE doprowadziło do przeniesienia niektórych usług bankowych do UE; mając na uwadze, że Jednolity Mechanizm Nadzorczy odgrywał kluczową rolę kierowniczą i monitorującą przez systematyczne doradztwo w zakresie „gotowości” i koordynację z istotnymi bankami w dziedzinie ich modeli operacyjnych; mając na uwadze, że pełna ocena skuteczności przygotowania sektora bankowego do nowej rzeczywistości stanie się jasna w perspektywie średnio- i długookresowej;

Czwartek, 7 października 2021 r.

- T. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo są obecnie zobowiązane do utrzymania współpracy regulacyjnej i nadzorczej w dziedzinie usług finansowych; mając na uwadze, że to podejście oparte na współpracy powinno stanowić podstawę długoterminowych stosunków między UE i Zjednoczonym Królestwem;
- U. mając na uwadze, że obecne ramy zarządzania kryzysowego nie zapewniają spójnego podejścia do rozwiązywania problemów banków znajdujących się w trudnej sytuacji we wszystkich państwach członkowskich, co wynika m.in. z różnej interpretacji oceny interesu publicznego przez SRB i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dostępności w ramach krajowych postępowań upadłościowych narzędzi podobnych do narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽³²⁾ i w rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽³³⁾, a także z rozbieżności zachęt przy wyborze rozwiązania mającego na celu zaradzenie upadłości banku, wynikającej z poszczególnych warunków dostępu do źródeł finansowania dostępnego w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w ramach postępowania upadłościowego;
- V. mając na uwadze, że ramy zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów powinny zapewniać spójne i skuteczne podejście do wszystkich banków, niezależnie od ich wielkości lub modelu biznesowego, a także przyczynić się do zachowania stabilności finansowej, minimalizować wykorzystanie pieniędzy podatników oraz zapewnić równe warunki działania w całej UE, przy należyтым uwzględnieniu zasady pomocniczości;
- W. mając na uwadze, że chociaż scentralizowano zasady nadzoru i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, systemy gwarantowania depozytów mają nadal charakter krajowy i różnią się w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że przepisy określone w dyrektywie w sprawie systemów gwarancji depozytów⁽³⁴⁾ przewidują minimalny poziom ochrony deponentów; mając jednak na uwadze, że deponentom w całej unii bankowej należy zapewnić taki sam poziom ochrony poprzez ustanowienie EDIS;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Bułgarii i Chorwacji do unii bankowej oraz włączenie bułgarskiego lewa i chorwackiej kuny do ERM II; przyjmuje do wiadomości decyzje EBC o nawiązaniu ścisłej współpracy z Narodowym Bankiem Bułgarii i Narodowym Bankiem Chorwacji; podkreśla, że Narodowe Banki Bułgarii i Chorwacji są należycie reprezentowane na posiedzeniach plenarnych Rady ds. Nadzoru EBC i SRB oraz na rozszerzonych kolegiach wykonawczych, posiadając takie same prawa i obowiązki jak wszyscy pozostali członkowie, w tym prawo głosu;
2. podkreśla, że uczestnictwo w ERM i unii bankowej jest nierozzerwalnie związane z odpowiednimi normami i przepisami UE; zachęca Bułgarię i Chorwację do poczynienia znaczących postępów w zwalczaniu prania pieniędzy i przestępstw finansowych; przypomina, że przed przystąpieniem do wspólnej waluty należy przeprowadzić kompleksową ocenę sektora bankowego, w tym mniej istotnych instytucji;
3. z zadowoleniem przyjmuje dyskusje prowadzone w Danii i Szwecji na temat możliwości przystąpienia do unii bankowej i podkreśla, że współpraca między krajowymi organami nadzoru ma ogromne znaczenie, w szczególności w odniesieniu do działalności transgranicznej; podkreśla znaczenie zachowania istniejących i dobrze funkcjonujących pod względem stabilności finansowej modeli biznesowych;
4. przypomina, że dzięki SSM i SRM unia bankowa zapewniła strukturę instytucjonalną, która umożliwia większą integrację rynku, ale EDIS wciąż czeka na wprowadzenie; z zadowoleniem przyjmuje ewentualny przegląd ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i popiera obecną refleksję nad dalszą ukierunkowaną harmonizacją prawa upadłościowego, aby zwiększyć skuteczność i spójność zarządzania kryzysowego bankami w UE, a także nad ukończeniem

⁽³²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽³³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolity procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

Czwartek, 7 października 2021 r.

trzeciego filaru unii bankowej za pomocą systemu ubezpieczenia depozytów mającego na celu zwiększenie poziomu ochrony depozytów, przy jednoczesnym zminimalizowaniu pokusy nadużycia, zmniejszeniu powiązań między bankami a państwami oraz zagwarantowaniu równej ochrony wszystkim deponentom w unii bankowej;

5. przyjmuje do wiadomości oświadczenie ze szczytu państw strefy euro z 11 grudnia 2020 r., w którym zwrócono się do Eurogrupy o „przygotowanie, na zasadzie konsensusu, stopniowego i terminowego planu prac nad wszystkimi pozostałymi elementami potrzebnymi do dokończenia budowy unii bankowej”; wyraża ubolewanie, że państwa członkowskie nadal działają poza ramami wspólnotowymi, podważając rolę Parlamentu jako współprawodawcy; zwraca się o informowanie go o dyskusjach toczących się na szczycie Eurogrupy i grupy roboczej wysokiego szczebla ds. EDIS; ponawia wnioski o wzmocnioną współpracę z przewodniczącym Eurogrupy, w szczególności przez zwiększenie częstotliwości dialogów gospodarczych z przewodniczącym Eurogrupy, tak aby odzwierciedlały one model i regularność dialogów walutowych;

6. uważa, że banki były w stanie zareagować na obecny kryzys z większą odpornością, ponieważ były lepiej skapitalizowane i mniej zlewarowane niż dziesięć lat temu, co świadczy o pozytywnych skutkach wprowadzonej struktury instytucjonalnej i reform regulacyjnych, które nastąpiły po kryzysie finansowym z 2008 r.; uważa jednak, że sektor bankowy charakteryzuje się pewnymi niewydolnościami strukturalnymi, które mogą zostać jeszcze bardziej pogłębione przez obecny kryzys; wyraża szczególne zaniepokojenie wysokim poziomem zaległych ekspozycji nieobsługiwanych, które wiele instytucji posiadało przed pandemią; zwraca uwagę, że od czasu utworzenia unii bankowej znacznie zmniejszył się zasób kredytów zagrożonych i że tendencja spadkowa w zakresie kredytów zagrożonych utrzymała się w 2020 r. pomimo kryzysu związanego z COVID-19; uważa, że pogarszająca się jakość aktywów banków może wpłynąć na i tak już niską rentowność, potencjalnie prowadząc do przypadków niewypłacalności banków w dużym stopniu związanych z sektorami gospodarki najbardziej dotkniętymi kryzysem;

7. zauważa, że urzeczywistnienie unii bankowej i pogłębienie unii gospodarczej i walutowej zapewni lepsze warunki finansowania gospodarki europejskiej, zarówno dla gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorstw, które nadal są w dużym stopniu uzależnione od kredytów bankowych, w celu wspierania inwestycji i tworzenia miejsc pracy, a także dalszego zwiększania konkurencyjności rynków europejskich i promowania trwałych inwestycji prywatnych; podkreśla stabilizujący wpływ małych i średnich banków na gospodarkę UE w czasach kryzysu; uważa, że konieczne jest przyjęcie proporcjonalnego podejścia do zmian regulacyjnych mających na celu zakończenie budowy unii bankowej i unii rynków kapitałowych;

8. zauważa, że w pełni rozwinięta unia bankowa, wraz z w pełni zintegrowaną i silną unią rynków kapitałowych, przyczyniłaby się do odporności gospodarki europejskiej, wspierałaby funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej oraz wzmocniłaby międzynarodową rolę euro; podkreśla znaczenie równych warunków działania, które pozwolą uniknąć niekorzystnych skutków dla MŚP, jeśli chodzi o dostęp do finansowania, oraz potrzebę uważnego monitorowania emisji produktów sekurytyzacyjnych; uważa, że cały ciężar wychodzenia z kryzysu nie powinien spoczywać na bankach, lecz raczej należy promować silną unię rynków kapitałowych, która przyczynia się do reaktywacji i odbudowy gospodarki europejskiej zwiększającej jej odporność; stwierdza, że Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności może stanowić bodziec do urzeczywistnienia unii bankowej, oraz uznaje kluczową rolę sektora bankowego w zapewnianiu dostępu do kredytów i kierowaniu dostępnych środków finansowych do gospodarki realnej, w szczególności na inwestycje zrównoważone i społecznie odpowiedzialne; podkreśla rolę prywatnych środków finansowych i inwestycji, obok inwestycji publicznych, we wspieraniu transformacji klimatycznej, jak określono w planie inwestycyjnym na rzecz zrównoważonej Europy; wzywa Komisję do podjęcia dalszych starań na rzecz lepszego dostosowania działalności rynku finansowego do celów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, włącznie z wnioskiem ustawodawczym w sprawie opracowania ratingów zrównoważonego rozwoju opartych na takich kryteriach; wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków w dziedzinie zrównoważonych finansów przez przyjęcie pozostałych aktów delegowanych na mocy rozporządzenia w sprawie systematyki UE⁽³⁵⁾ i rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji⁽³⁶⁾ oraz stosowanie m.in. solidnej metodyki „nie czyni poważnych szkód”;

9. uważa, że chociaż dobre stosunki między SRM a SRB miały fundamentalne znaczenie od początku istnienia systemu, to w obecnej sytuacji szczególnie ważne jest wzmocnione podejście do współpracy między tymi dwoma filarami w celu zapewnienia odpowiednich i terminowych działań;

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

Czwartek, 7 października 2021 r.

10. podkreśla, że istotny wkład w walkę z kryzysem miały środki tymczasowe takie jak programy gwarancji publicznych, moratoria na spłatę kredytów dla kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, programy płynnościowe banków centralnych oraz warunkowe długoterminowe operacje refinansujące EBC (TLTRO), program zakupu aktywów (APP) i nadzwyczajny program zakupów w czasie pandemii (PEPP); podkreśla, że tym nadzwyczajnym środkiem tymczasowym powinny towarzyszyć środki ograniczające zakłócenia na rynkach i w gospodarce; ponadto podkreśla znaczenie elastyczności zapewnionej przez organy regulacyjne bankom, aby umożliwić im prowadzenie działalności poniżej poziomu wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych (P2G) i przy obniżonych wymogach kapitałowych;

11. podkreśla wyjątkowy charakter pandemii i tymczasowy charakter środków pomocowych wprowadzonych jako wstępny środek ograniczający w celu złagodzenia szkód gospodarczych; zauważa, że środki wsparcia gospodarczego muszą pozostać dostosowane do obecnej i oczekiwanej sytuacji gospodarczej; apeluje o dobrze zorganizowane, stopniowe i ukierunkowane przejście od pandemicznej pomocy doraźnej do narzędzi wspierania odbudowy, w tym do reform w państwach członkowskich za pośrednictwem krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności, ponieważ wczesne lub nieskoordynowane wycofanie środków tymczasowych mogłoby spowodować ponowne pojawienie się przedkryzysowych braków i słabości sektora bankowego, w tym zwiększyć ekspozycję banków na ryzyko kredytowe, potencjalnie wpływając na ich pozycję kapitałową, oraz potencjalnie zagrażając wzrostowi gospodarczemu i wynikom odbudowy;

12. przyjmuje z zadowoleniem ukierunkowane zmiany w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych, wprowadzone rozwiązaniem prowizorycznym, w celu wsparcia zdolności banków do udzielania pożyczek gospodarstwu domowym i przedsiębiorstwom⁽³⁷⁾, co złagodzi skutki gospodarcze pandemii COVID-19 i zapewni sprawne współdziałanie ram regulacyjnych z innymi środkami podejmowanymi w odpowiedzi na kryzys;

13. zauważa, że w grudniu 2020 r. SSM wydał oświadczenie zmieniające poprzednie zalecenie dotyczące wypłacania dywidend i skupu akcji własnych, zalecając, aby banki, które zamierzają wypłacić dywidendy lub skupować akcje własne, były rentowne i miały stabilne ścieżki kapitałowe; wzywa SSM do przedstawienia szacunkowych wypłat (dywidend i skupu akcji własnych) oraz wynagrodzenia zmiennego dokonanych w pierwszym i drugim trymestrze 2021 r. przez instytucje bankowe objęte zakresem jego kompetencji oraz do oceny ich wpływu na pozycję kapitałową banków po dokonaniu tej oceny; wzywa SSM do oceny tego, czy ograniczenia dotyczące wypłat na okres po wrześniu 2021 r. mogą być użytecznym narzędziem, dopóki będzie się utrzymywać zasadnicza niepewność co do ożywienia gospodarczego i jakości aktywów bankowych; wzywa Komisję do przeanalizowania prawnie wiążącego instrumentu dywidend i skupu akcji własnych jako narzędzia nadzoru w czasach kryzysu;

14. zachęca Komisję oraz krajowe i europejskie organy nadzoru do przygotowania się na spodziewane pogorszenie jakości aktywów banków; z zadowoleniem przyjmuje pierwsze wspólne sprawozdanie europejskich urzędów nadzoru z marca 2021 r. w sprawie oceny ryzyka, w którym zaleca się bankom, aby przygotowały się poprzez dostosowanie modeli tworzenia rezerw w celu zapewnienia szybkiego uznania odpowiednich poziomów rezerw, poprzez zastosowanie rozsądnych praktyk udzielania kredytów i odpowiedniej wyceny ryzyka, pamiętając o tym, że publiczne środki wsparcia, takie jak moratoria kredytowe i publiczne programy gwarancji, wygasną, a także poprzez prowadzenie konserwatywnej polityki dotyczącej dywidend i skupu akcji własnych; przyjmuje do wiadomości ostrzeżenie europejskich urzędów nadzoru skierowane do instytucji finansowych, aby kontynuowały opracowywanie dalszych działań w celu dostosowania się do otoczenia charakteryzującego się „niskimi i długotrwałymi” stopami procentowymi;

15. z niepokojem zauważa niejednolite stosowanie Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF 9) w odniesieniu do tworzenia rezerw na straty przez instytucje, co ujawniono podczas pandemii COVID-19; wzywa SSM do podjęcia środków w celu zapewnienia spójnego stosowania standardów sprawozdawczości przez wszystkie instytucje w unii bankowej;

16. uważa, że zintegrowana unia bankowa musi być uzależniona od dobrze funkcjonującego jednolitego rynku detalicznych usług finansowych; wzywa Komisję do dokonania oceny przeszkód i barier dla konsumentów, które powstają przy transgranicznym korzystaniu z produktów bankowości detalicznej, takich jak kredyty hipoteczne, oraz do zaproponowania rozwiązań zapewniających konsumentom możliwość korzystania z detalicznych usług finansowych w wymiarze transgranicznym; ponadto zwraca uwagę na duże rozbieżności w oprocentowaniu kredytów hipotecznych w Unii;

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/873 z dnia 24 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i (UE) 2019/876 w odniesieniu do niektórych dostosowań w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 204 z 26.6.2020, s. 4).

Czwartek, 7 października 2021 r.

17. przyjmuje z zadowoleniem przyspieszone tempo cyfryzacji w sektorze bankowym, która pozwala bankom lepiej obsługiwać klientów na odległość i oferować nowe produkty oraz stwarza możliwości zwiększenia oszczędności kosztowej; podkreśla w związku z tym, że cyfryzację w sektorze bankowym należy prowadzić z pełnym poszanowaniem praw konsumentów i powinna ona zachować włączenie finansowe, zwłaszcza w przypadku słabszych grup społecznych o niskim poziomie umiejętności informatycznych lub finansowych; podkreśla, że cyfryzacja wymaga znacznych inwestycji w systemy informatyczne, badania i rozwój oraz nowe modele operacyjne, co może prowadzić do niższej rentowności w perspektywie krótkoterminowej; zdecydowanie popiera nową strategię Komisji w zakresie finansów cyfrowych i z zadowoleniem przyjmuje pakiet dotyczący finansów cyfrowych zainicjowany przez Komisję w 2020 r., który ułatwi zwiększanie skali innowacyjnych technologii ponad granicami, zapewniając jednocześnie odporność sektora finansowego; oczekuje na dalszy rozwój wniosków dotyczących rozporządzenia i dyrektywy w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego, które zapewnią wprowadzenie przez podmioty finansowe odpowiednich zabezpieczeń w celu złagodzenia skutków incydentów związanych z ICT; jest zdania, że ich pomyślne wdrożenie będzie możliwe dzięki znacznym inwestycjom publicznym i prywatnym oraz dzięki współpracy w zakresie innowacji na rzecz systemów większego bezpieczeństwa i odporności; uważa, że cyfryzacja europejskiego sektora bankowego stanowi dla Unii okazję do przyciągnięcia kapitału zagranicznego i uzyskania konkurencyjnej pozycji na rynku światowym; w tym kontekście zwraca uwagę na rosnące powiązania między bankami, kryptoaktywami i finansami cyfrowymi;

18. podkreśla, że ważne jest zapewnienie neutralności technologicznej w podejściu regulacyjnym i nadzorczym; podkreśla potrzebę zajęcia się wyzwaniami i możliwościami wynikającymi z wykorzystania nowych innowacyjnych technologii związanych z nadzorem bankowym i nadzorem nad systemami płatniczymi;

19. z zadowoleniem przyjmuje prace EBC nad cyfrowym euro, w tym jego sprawozdanie na ten temat oraz wyniki konsultacji publicznych; zwraca uwagę, że w zależności od szczegółowych cech konstrukcji cyfrowego euro wpływ na sektor bankowy może być znaczący i może dotyczyć takich obszarów jak płatności, zdolność banków do zmiany terminów zapadalności oraz ogólna zdolność i rentowność kredytowa, dlatego też zwraca się do EBC o przeprowadzenie dalszej analizy skutków wprowadzenia cyfrowej waluty dla sektora bankowego, a także potencjalnych konsekwencji dla stabilności finansowej; z zadowoleniem przyjmuje cel, jakim jest funkcjonowanie cyfrowego euro obok gotówki jako środka bezpiecznej i konkurencyjnej płatności cyfrowej, oraz dostrzega potencjalne korzyści dla obywateli; popiera wysiłki EBC zmierzające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony prywatności, ochrony danych, poufności danych dotyczących płatności, cyberodporności i bezpieczeństwa; odnotowuje dyskusję na temat waluty cyfrowej i uznaje wartość dodaną, jaką waluta cyfrowa mogłaby wnieść we wzmocnienie międzynarodowej roli euro;

20. zwraca uwagę, że w marcu 2020 r. grupa prezesów banków centralnych i szefów nadzoru dokonała przeglądu harmonogramu wdrożenia końcowych elementów ram pakietu Bazylea III, aby zwiększyć zdolność operacyjną banków i organów nadzoru do reagowania na bezpośrednie skutki pandemii COVID-19; podkreśla znaczenie zdrowych globalnych norm regulacji bankowości oraz ich spójnego wdrażania we właściwym czasie; oczekuje na przyszły wniosek Komisji w sprawie wdrożenia sfinalizowanych standardów pakietu Bazylea III; przypomina, że przy wdrażaniu należy uwzględnić zasadę proporcjonalności oraz w stosownych przypadkach respektować specyfikę i różnorodność sektora bankowego UE, a jednocześnie zapewnić zgodność unijnego rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych z normami bazylejskimi; podkreśla, że obecny przegląd powinien przestrzegać zasady niezwiększania w znaczący sposób ogólnych wymogów kapitałowych, przy jednoczesnym wzmocnieniu ogólnej pozycji finansowej banków europejskich; przypomina swoją rezolucję z 23 listopada 2016 r. w sprawie sfinalizowania pakietu Bazylea III⁽³⁸⁾ i wzywa Komisję, by zastosowała się do zawartych w niej zaleceń przy opracowywaniu wniosków ustawodawczych; wzywa Komisję do wprowadzenia środków mających na celu zwiększenie kredytowania przez banki gospodarki realnej, w szczególności MŚP, oraz do finansowania odbudowy, a także transformacji cyfrowej i ekologicznej w Europie; podkreśla, że aby utrzymać suwerenność gospodarczą i strategiczną autonomię, UE potrzebuje silnych i konkurencyjnych banków europejskich, które będą oferować usługi bankowości hurtowej przedsiębiorstwom każdej wielkości;

21. podkreśla, że istnieją znaczne wzajemne powiązania między sektorem parabankowego pośrednictwa finansowego a „tradycyjnym” sektorem bankowym, co rodzi obawy o ryzyko systemowe ze względu na brak odpowiedniego nadzoru nad parabankami i uregulowań ich dotyczących; zaznacza, że niedawny wstrząs wywołany pandemią pokazał, iż sektor parabankowy może zwiększyć zmienność rynku i zakłócenia cen, zwłaszcza gdy płynność rynku jest pod presją; wzywa Komisję do rozważenia, czy konieczne są dodatkowe narzędzia makroostrożnościowe, a mianowicie opracowanie narzędzi zarządzania płynnością ex ante i dokładna analiza istniejących środków z zakresu dźwigni finansowej;

22. zwraca uwagę na wzajemne zależności między bankami a kontrahentami centralnymi (CCP); zwraca uwagę na pojawiające się wątpliwości w związku z odpowiedzialnością banków i CCP za potencjalne straty pokrywane kaskadowo oraz z wpływem tej odpowiedzialności na wymogi ostrożnościowe banków; podkreśla w związku z tym ryzyko

⁽³⁸⁾ Dz.U. C 224 z 27.6.2018, s. 45.

Czwartek, 7 października 2021 r.

nadmiernej zależności od brytyjskich CCP i z zadowoleniem przyjmuje środki przyjęte przez Komisję w ubiegłym roku, określające kryteria klasyfikacji CCP z państw trzecich;

23. wyraża ubolewanie, że nie zapewniono pełnej równowagi płci w instytucjach i organach finansowych UE, a w szczególności że kobiety nadal są niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach kierowniczych w dziedzinie bankowości i usług finansowych; podkreśla, że równowaga płci w zarządach i wśród pracowników przynosi korzyści zarówno społeczne, jak i gospodarcze; uważa, że rekrutacja kandydatów do organów finansowych UE powinna opierać się na kryteriach doświadczenia i kwalifikacji, aby zapewnić jak najsprawniejsze funkcjonowanie danej instytucji lub danego organu; wzywa rządy oraz wszystkie instytucje i organy do priorytetowego potraktowania kwestii jak najszybszego osiągnięcia pełnej równowagi płci, w tym przez zapewnienie zrównoważonych pod względem płci list kandydatów na wszystkie przyszłe stanowiska wymagające zgody Parlamentu, w tym w EBC i najwyższych instytucjach finansowych UE, oraz dążenie do tego, by w każdej procedurze nominacji uwzględniano co najmniej jedną kandydatkę i jednego kandydata; przypomina o swojej rezolucji z 14 marca 2019 r.⁽³⁹⁾ mającej na celu zapewnienie równowagi płci na przyszłej liście kandydatów do nominacji w sprawach gospodarczych i walutowych UE i ponawia swoje zobowiązanie do nieuwzględniania list kandydatów, na których nie przestrzegano zasady równowagi płci;

24. wzywa Komisję do dokonania przeglądu kryteriów kwalifikowalności w celu przyciągnięcia większej liczby zgłoszeń od kobiet;

Nadzór

25. uznaje rolę europejskiego nadzoru bankowego w zapewnianiu bankom tymczasowej pomocy kapitałowej i operacyjnej w odpowiedzi na pandemię COVID-19, tak aby mogły one nadal udzielać wsparcia finansowego przedsiębiorstwom i gospodarstwom domowym oraz pokrywać straty, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiej jakości nadzoru; odnotowuje obawy SSM dotyczące wysokich kosztów, niskiej rentowności, obniżonych wycen rynkowych i niewystarczających inwestycji w nowe technologie w sektorze bankowym; wzywa do przedstawienia wytycznych dotyczących spodziewanego harmonogramu i podejścia do odbudowy buforów;

26. podkreśla znaczenie zwiększenia przejrzystości i przewidywalności nadzoru bankowego w UE i w związku z tym pochwała stosowaną od niedawna praktykę publikowania wymogów filaru 2 dotyczących poszczególnych banków; uważa, że poszczególne wymogi czynią oczekiwania dotyczące SSM bardziej wiarygodnymi i ułatwiają podejmowanie bardziej świadomych decyzji przez inwestorów;

27. oczekuje, że ostatnie zmiany w strukturze organizacyjnej SSM, które jednocześnie upraszczają system i wprowadzają innowacje technologiczne, ułatwią nadzór bardziej oparty na ryzyku oraz wewnętrzną współpracę instytucjonalną;

28. uważa za trafną przeprowadzoną w listopadzie 2020 r. analizę SSM dotyczącą potencjalnych słabości sektora bankowego w różnych scenariuszach, jeśli chodzi o wpływ szoku na jakość aktywów i kapitał;

29. zauważa, że jednym z kluczowych priorytetów SSM powinno pozostać należyte zarządzanie ryzykiem kredytowym; podziela obawy SSM, że banki mogą zmienić swoje modele ryzyka kredytowego, i przyjmuje w związku z tym do wiadomości oczekiwania nadzorcze SSM dotyczące odpowiednich przygotowań operacyjnych w oczekiwaniu na wzrost liczby kredytów zagrożonych oraz solidnego zarządzania ryzykiem kredytowym, jak przedstawiono w pismach do dyrektorów generalnych znaczących instytucji oraz w strategii dotyczącej ryzyka kredytowego przyjętej w związku z pandemią COVID-19; popiera wzmocniony nadzór SSM nad rynkami cechującymi się wysokim poziomem dźwigni finansowej; zauważa, że nie wszystkie banki były w stanie spełnić oczekiwania SSM dotyczące zarządzania ryzykiem kredytowym, co oznacza, że konieczne są dalsze wysiłki;

30. przyznaje, że kryzys wywołany przez COVID-19 zwiększa ryzyko dalszego narastania kredytów zagrożonych; odnotowuje z zaniepokojeniem prognozę EBC, zgodnie z którą w przypadku poważnego, ale prawdopodobnego scenariusza, do końca 2022 r. wartość kredytów zagrożonych może osiągnąć poziom nawet 1,4 bln EUR; podkreśla, że zapewnienie właściwego i terminowego zarządzania pogorszoną jakością aktywów w bilansach banków będzie miało kluczowe znaczenie dla zapobiegania narastaniu kredytów zagrożonych w perspektywie krótkoterminowej; radzi państwu członkowskim, by podjęły dalsze starania w celu rozwiązania tej kwestii; w tym kontekście odnotowuje komunikat Komisji z 16 grudnia 2020 r. pt. „Rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19” (COM(2020)0822), aby umożliwić bankom wspieranie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w UE; oczekuje, że przegląd dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich⁽⁴⁰⁾ zapewni wysoki poziom ochrony

⁽³⁹⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 105.

⁽⁴⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).

Czwartek, 7 października 2021 r.

konsumentów, mianowicie przez ustanowienie bardziej ambitnych przepisów dotyczących ochrony kredytobiorców przed nadużyciami oraz zagwarantowanie, by te prawa miały jednakowe zastosowanie do obecnych i przyszłych kredytów; wzywa do monitorowania wszelkich potencjalnych zjawisk nagłych spadków, zwłaszcza w przypadku wycofania tymczasowych środków pomocowych; wzywa organy nadzoru do dalszego odpowiedniego uwzględniania skutków ubocznych, jakie masowe pozbywanie się kredytów zagrożonych może mieć dla bilansów ostrożnościowych banków stosujących modele wewnętrzne;

31. podkreśla, że banki powinny przestrzegać obowiązujących zasad ostrożnościowych i wytycznych nadzorczych dotyczących kredytów zagrożonych oraz utrzymywać zdolność operacyjną do proaktywnego zarządzania dłużnikami znajdującymi się w trudnej sytuacji i kontrolowania swoich bilansów, przyspieszając wczesne wykrywanie złych kredytów w celu zmniejszenia ryzyka osłabienia zdolności kredytowej w czasach dużego popytu na inwestycje związane z odbudową; podkreśla istniejącą elastyczność we wdrażaniu wytycznych EBC dotyczących kredytów zagrożonych, w tym przyznanie bankom o szczególnie wysokim poziomie kredytów zagrożonych więcej czasu na przedstawienie strategii ograniczania tych kredytów;

32. przypomina, że zmniejszenie ryzyka w sektorze bankowym przyczyniłoby się do powstania stabilniejszej, silnej i zorientowanej na wzrost gospodarczy unii bankowej; w tym kontekście odnotowuje porozumienie polityczne osiągnięte w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów, która będzie wspierać rozwój rynków wtórnych dla kredytów zagrożonych w UE i ma pomóc bankom w zmniejszeniu liczby kredytów zagrożonych w ich bilansach;

33. uznaje rolę, jaką odegrały banki we wspieraniu przedsiębiorstw i gospodarki realnej podczas pandemii w niektórych państwach członkowskich; podkreśla, że banki powinny starannie oceniać stabilność finansową i rentowność przedsiębiorstw, proaktywnie współpracować z dłużnikami znajdującymi się w trudnej sytuacji w celu zarządzania ich ekspozycjami oraz oferować rentownym sektorom i przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, finansowanie i możliwość do realizacji restrukturyzacji lub odpowiednie alternatywne opcje, aby w miarę możliwości zapobiec niewykonaniu zobowiązań oraz by nie narażać przedsiębiorstw i konsumentów na ryzyko nadmiernego zadłużenia; podkreśla, że ramy ostrożnościowe powinny być konsekwentnie zmieniane, aby umożliwić i zachęcić do stosowania środków zaradczych w stosunku do przedsiębiorstw i gospodarstw domowych, w przypadku gdy banki oceniają, że szanse na uzdrowienie sytuacji pozostają duże, oraz wzywa do usunięcia wszelkich przeszkód regulacyjnych w stosowaniu tych środków; wzywa banki do rozważenia, w ostateczności, wyjścia nierentownych przedsiębiorstw z rynku w sposób uporządkowany; uważa, że banki powinny zapewnić odpowiednie przekazywanie kredytów z Eurosystemu do realnej gospodarki; przyjmuje z zadowoleniem działania określone w komunikacie Komisji z 24 września 2020 r. zatytułowanym „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania” (COM(2020)0590) oraz w załączniku do tego dokumentu dotyczącym kierowania MŚP do dostawców alternatywnego finansowania w przypadku odrzucenia wniosku o kredyt;

34. wzywa europejskie urzędy nadzoru, by w pełni wykorzystały swoje uprawnienia w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony konsumenta, w tym, w stosownych przypadkach, uprawnienia do interwencji produktowej, gdy dane produkty finansowe i kredytowe przyniosą lub będą mogły przynieść szkodę konsumentom;

35. podkreśla znaczenie ochrony praw konsumentów, w szczególności w odniesieniu do nieuczciwych i agresywnych warunków i praktyk, opłat bankowych, przejrzystości kosztów produktów, rentowności i ryzyka; zauważa, że w unii bankowej nadal brakuje skutecznych narzędzi do rozwiązywania problemów, z którymi borykają się konsumenci, takich jak nieuczciwe praktyki handlowe i sztuczna złożoność; w związku z tym wzywa EUNB, aby wykonując swój mandat, poświęcił większą uwagę właściwemu gromadzeniu, analizowaniu i przekazywaniu informacji na temat trendów konsumenckich, a także przeglądowi i koordynacji inicjatyw z zakresu kompetencji finansowych i edukacji przez właściwe organy; wzywa Komisję do zbadania nieuczciwych klauzul i praktyk stosowanych przez sektor bankowy w umowach konsumenckich oraz do zapewnienia skutecznego i szybkiego wdrożenia przez wszystkie państwa członkowskie dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽⁴¹⁾ za pomocą wszelkich dostępnych środków;

36. zauważa, że oczekiwane straty kredytowe w połączeniu z obecnym niskim poziomem stóp procentowych mogą negatywnie wpłynąć na rentowność banków; zwraca uwagę, że banki powinny ponownie dostosować swoje modele biznesowe tak, by stały się bardziej zrównoważone, oszczędne i zaawansowane technologicznie, a także by sprawowały kierownictwo strategiczne i rozważny nadzór nad funkcjami biznesowymi, przy pełnym poszanowaniu praw konsumentów; podkreśla, jak ważne jest dopilnowanie, by decyzje banków dotyczące tworzenia rezerw w celu wsparcia ich zdolności kredytowej nie były nadmiernie opóźniane, zwłaszcza gdy wzrasta popyt na kredyty;

37. jest zaniepokojony faktem, że ostatnie kryzysy bankowe ujawniły, iż instytucje kredytowe rutynowo i w niewłaściwy sposób sprzedawały klientom detalicznym obligacje i inne produkty finansowe; wyraża ubolewanie, że egzekwowanie przepisów dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków dotyczących ochrony konsumentów w odniesieniu do minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) było fragmentaryczne; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny zjawiska niewłaściwej sprzedaży produktów

⁽⁴¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95 z 21.4.1993, s. 29).

Czwartek, 7 października 2021 r.

finansowych przez instytucje bankowe oraz do przedstawienia w oparciu o jej wyniki odpowiednich wniosków, w tym w ramach zbliżającej się rewizji dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków;

38. uważa, że należy dokładniej udokumentować ewentualne korzyści płynące z konsolidacji bankowej, zarówno w UE, jak i w wymiarze transgranicznym, w radzeniu sobie z niską rentownością, nadwyżką zdolności i rozdrobnieniem sektora bankowego; przyznaje, że w sektorze bankowym panuje tendencja do angażowania się w konsolidację, i wskazuje w tym kontekście na przewodnik EBC w sprawie podejścia organów nadzoru do konsolidacji, wspierający dobrze zaprojektowane i przeprowadzone połączenia podmiotów; podkreśla korzyści płynące z ochrony różnorodności i mnogości sektorów finansowych w budowaniu zaufania systemowego i utrzymywaniu stabilności finansowej; wzywa Komisję do uwzględnienia wniosków z przeprowadzonej przez Radę Stabilności Finansowej w 2021 r. oceny skutków, jakie dla systemu finansowego miały reformy instytucji „zbyt dużych, by upaść”, oraz do podjęcia działań następczych;

39. ubolewa, że kwestia państwa pochodzenia i państwa przyjmującego pozostaje wyzwaniem dla urzeczywistnienia unii bankowej, i uważa, że wprowadzenie EDIS stanowi część rozwiązania, równoległe z dalszymi środkami zmniejszającymi ryzyko; obawia się, że jeżeli poziom kredytów zagrożonych wzrośnie po rozpoczęciu wycofywania środków wsparcia publicznego, państwa pochodzenia i państwa przyjmujące mogą wprowadzić środki mające na celu ochronę aktywów i przeprowadzić ponowne wyodrębnienie; podkreśla, że banki muszą być w stanie prowadzić działalność transgraniczną, zarządzając jednocześnie swoim kapitałem i płynnością na poziomie skonsolidowanym, z wiarygodnymi i możliwymi do wyegzekwowania zabezpieczeniami dla krajów przyjmujących w zakresie dostępności zasobów i wpływu na stabilność finansową, w celu dywersyfikacji ryzyka i rozwiązania problemu braku rentowności; uważa, że konieczna jest stopniowa harmonizacja w obszarach, w których zastosowanie mają krajowe opcje i swobody uznania, w tym w dziedzinie prawa upadłościowego, aby ułatwić planowanie postępowania naprawczego dla transgranicznych grup bankowych w ramach unii bankowej;

40. wyraża zaniepokojenie faktem, że w miarę jak państwa członkowskie sprzedają coraz więcej obligacji skarbowych, udział długu państwowego w bilansach banków również rośnie, co może pogłębić powiązanie między państwem a bankami; uważa, że utworzenie Next Generation EU zapewni wysokiej jakości aktywa europejskie o niskim ryzyku, umożliwiając zrównoważenie obligacji skarbowych w bilansach banków i przyczyniając się do ograniczenia „błędne koła powiązań” między bankami a państwami; zaznacza, że utworzenie Next Generation EU odegra ważną rolę we wspieraniu ożywienia gospodarczego i musi być okazją do zwiększenia inwestycji i przeprowadzenia koniecznych reform w każdym państwie członkowskim w oparciu o uzgodnione kryteria, a także do wniesienia dalszego wkładu we wzmocnienie europejskiego systemu bankowego;

41. uważa, że rozwiązanie kwestii państwa pochodzenia i państwa przyjmującego, przerwanie powiązania między państwem a bankami oraz wspieranie wysiłków na rzecz konsolidacji banków wymagałoby wprowadzenia ogólnoeuropejskiej sieci bezpieczeństwa, a także opracowania i wdrożenia wewnętrzgrupowych umów o wsparciu finansowym jako części planów naprawczych banków oraz stopniowej harmonizacji obszarów, w których zastosowanie mają opcje i swobody krajowe, w tym w obszarze niewypłacalności, przy jednoczesnym kontynuowaniu wysiłków na rzecz zmniejszenia ryzyka;

42. ponownie podkreśla, że ramy regulacyjne w sprawie ostrożnościowych uregulowań dotyczących długu państwowego muszą być zgodne z normami międzynarodowymi;

43. podkreśla ważną rolę solidnych struktur zarządzania wewnętrznego w bankach i zwraca uwagę na ich słabe punkty zidentyfikowane w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP) za rok 2020 przeprowadzonego przez SSM, który koncentrował się na sposobie radzenia sobie przez banki z ryzykiem związanym z kryzysem dla kapitału i płynności, przy uwzględnieniu wyjątkowych okoliczności dotyczących poszczególnych banków; pochwała ukierunkowane podejście do gromadzenia informacji na potrzeby oceny kapitału i płynności; podkreśla, jak ważne jest wprowadzenie najwyższych standardów i równych warunków działania przy ocenie kompetencji i reputacji członków zarządów banków, które są obecnie różnie interpretowane w poszczególnych państwach członkowskich ze względu na bardzo zróżnicowaną transpozycję dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych; wzywa zatem do dalszej harmonizacji w tej dziedzinie; podkreśla, że oceny kompetencji i reputacji dokonywane przez właściwe organy muszą być zawsze przeprowadzane ex ante, a nie ex post; popiera plan EBC, aby w 2021 r. zmienić obecny przewodnik dotyczący oceny kompetencji i reputacji w celu nakreślenia oczekiwań nadzorczych wobec jakości członków zarządu; oczekuje wniosków EBC w sprawie pakietu środków mających na celu wzmocnienie nadzoru dotyczącego kompetencji i reputacji; zachęca w związku z tym do rozważenia możliwości włączenia wymogów dotyczących kompetencji i reputacji do rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych;

44. zauważa, że ogólnounijny test warunków skrajnych rozpoczęty 29 stycznia 2021 r. ma na celu przetestowanie ścieżek kapitałowych banków w sytuacji pogarszającej się jakości aktywów w scenariuszu otoczenia niskich stóp procentowych; wzywa EUNB do rozszerzenia zakresu kolejnych testów warunków skrajnych, ponieważ próbę 51 banków wybranych w tym teście uważa się za zbyt wąską; podkreśla, że przeprowadzanie testów warunków skrajnych oraz,

Czwartek, 7 października 2021 r.

w odpowiednim momencie, przeglądów jakości aktywów na kroczącej próbie mniej istotnych instytucji są ważnymi działaniami służącymi budowaniu zaufania;

45. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki SSM na rzecz zapewnienia bankom wytycznych i jasnych reguł dotyczących samodzielnej oceny i odpowiedniej sprawozdawczości w zakresie ryzyka środowiskowego i ryzyka związanego ze zmianą klimatu; podkreśla, że konieczna jest dalsza presja nadzorcza, by instytucje finansowe odpowiednio ujawniały ryzyka związane z klimatem i ryzyka środowiskowe; uważa, że test warunków skrajnych SSM w zakresie ryzyka związanego z klimatem stanowi ważny krok w ocenie praktyk stosowanych przez banki i w określeniu konkretnych obszarów wymagających poprawy; w tym kontekście pochwała zalecenie zawarte w przewodniku EBC dotyczącym ryzyka związanego z klimatem i ryzyka środowiskowego, wzmacniające strategiczne, kompleksowe podejście do radzenia sobie z ryzykiem związanym z klimatem; popiera koncepcję przygotowania przez banki samooceny i planów działania w 2021 r., po czym w 2022 r. miałyby nastąpić przeglądy nadzorczy działań banków; uważa, że takie samodzielne oceny i sprawozdania muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności i nie mogą osłabiać zdolności i konkurencyjnego charakteru banków; przyjmuje do wiadomości inicjatywę EUNB dotyczącą przeprowadzenia ogólnounijnego projektu pilotażowego w zakresie ryzyka klimatycznego i odnotowuje jego ustalenia, że konieczne jest ujawnienie większej ilości informacji na temat strategii przejściowych i emisji gazów cieplarnianych, aby umożliwić bankom i organom nadzoru dokładniejszą ocenę ryzyka klimatycznego; przypomina, że inwestycje w nie zrównoważone rodzaje działalności gospodarczej i udzielanie pożyczek na taką działalność mogą spowodować pojawienie się aktywów osieroconych lub inwestycji zamrożonych;

46. zwraca uwagę na rolę EUNB w kierowaniu, koordynowaniu i monitorowaniu unijnego sektora finansowego w walce z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki EBC podejmowane w ciągu ostatnich dwóch lat w celu zwiększenia wymiany informacji pomiędzy SSM a organami nadzorującymi przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu lepszego uwzględnienia aspektów przeciwdziałania praniu pieniędzy w środkach nadzoru ostrożnościowego; apeluje, by tej odpowiedzialności towarzyszyły odpowiednie środki budżetowe i zasoby; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie EUNB dla wdrażania samodzielnego funkcjonowania uprawnień nadzorczych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w państwach członkowskich i wzywa do podjęcia dalszych działań w celu zapewnienia, by nadzór nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu był oparty na analizie ryzyka, proporcjonalny i skuteczny; zwraca uwagę na różnice w podejściu organów krajowych do nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz w stosowaniu przepisów UE, co może prowadzić do arbitrażu regulacyjnego; zachęca do częściowego przekształcenia przepisów dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy w rozporządzenie; ubolewa, że kilka państw członkowskich nie dokonało jeszcze pełnej transpozycji IV i V dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, a jeszcze więcej państw członkowskich wykazało poważne braki w ich skutecznym wdrażaniu; przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja rozpoczęła wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, i wzywa Komisję do wszczęcia postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w pozostałych przypadkach braku transpozycji i wdrożenia dyrektyw w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy; przyjmuje do wiadomości drugi mandat EUNB do stworzenia bazy danych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, która ma zostać opracowana w 2021 r., oraz do zacieśnienia współpracy i wymiany informacji między organami europejskimi; podkreśla ważną rolę, jaką kolegia ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy dla grup transgranicznych, składające się ze wszystkich organów ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy w jurysdykcjach, w których grupa prowadzi działalność, odgrywają w ocenie funkcjonowania grupy w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy;

47. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji „na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” opublikowany 7 maja 2020 r.; wzywa Komisję do szybkiego przyjęcia pakietu legislacyjnego dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy; apeluje do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie ustanowienia europejskiego organu sprawującego nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy; podkreśla, że zakres ram przeciwdziałania praniu pieniędzy powinien obejmować emitentów i dostawców kryptoaktywów; zachęca Komisję do rozważenia możliwości utworzenia europejskiej jednostki analityki finansowej (FIU);

48. podkreśla ważną rolę sektora bankowego w walce z unikaniem opodatkowania; powtarza stanowisko Parlamentu, że w przypadku transakcji z udziałem krajów wymienionych w załączniku I lub II do wykazu jurysdykcji odmawiających współpracy w sprawach podatkowych konieczne są zmożone kontrole i wymogi typu „znaj swojego klienta”;

49. z zadowoleniem przyjmuje pakiet dotyczący finansów cyfrowych przyjęty przez Komisję; uważa, że wnioski Komisji dotyczące rynków kryptoaktywów i operacyjnej odporności cyfrowej pojawiają się w odpowiednim czasie, są przydatne i konieczne; podkreśla, że choć finanse cyfrowe zwiększają możliwości finansowania dla konsumentów i przedsiębiorstw, to należy zachować ochronę konsumentów i stabilność finansową;

Czwartek, 7 października 2021 r.

50. odnotowuje wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE; przyznaje, że wiele istotnych banków poczyniło postępy, jeżeli chodzi o ich docelowe modele operacyjne po brexicie, tak jak uzgodniono z SSM, i popiera wysiłki SSM w celu monitorowania postępów w realizacji tych modeli w obszarze aktywów, personelu i praktyk księgowych; powtarza, że w kontekście przenoszenia działalności gospodarczej w UE nie można akceptować w strefie euro instytucji fasadowych; uważa, że w celu wzmocnienia nadzoru należy zająć się istniejącymi lukami regulacyjnymi w ramach prawnych UE, i przypomina, że po wejściu w życie zmienionego rozporządzenia w sprawie firm inwestycyjnych⁽⁴²⁾ w czerwcu 2021 r. SSM przejął bezpośrednią odpowiedzialność za nadzór ostrożnościowy nad firmami inwestycyjnymi o znaczeniu systemowym;

51. podkreśla znaczenie utrzymywania równych warunków działania w przestrzeni regulacyjnej oraz zapobiegania równaniu regulacyjnemu w dół; odnotowuje w tym kontekście, że protokół ustaleń między EBC a władzami Zjednoczonego Królestwa, oparty na wzorze wynegocjowanym przez EUNB i obejmujący nadzór ostrożnościowy poza systemami ubezpieczeniowymi i emerytalnymi, który wszedł w życie 1 stycznia 2021 r., stanowi solidną podstawę współpracy nadzorczej między SSM a brytyjskim Urzędem Nadzoru Ostrożnościowego, skupiającej się na wymianie informacji i wzajemnym uznawaniu transgranicznych grup bankowych z myślą o podziale obowiązków związanych z nadzorem nad oddziałami;

52. zauważa, że przestrzeganie zasady proporcjonalności ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania nadzoru bankowego, w szczególności w przypadku mniejszych instytucji;

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

53. uważa, że wprowadzenie mechanizmu ochronnego do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 2022 r., dwa lata wcześniej niż pierwotnie planowano, w postaci odnawialnej linii kredytowej z ESM, oferującego w ten sposób zabezpieczenie dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w unii bankowej, wzmocni ramy zarządzania kryzysowego i jest ważnym krokiem w kierunku dokończenia budowy unii bankowej; zauważa, że znaczne nagromadzenie środków w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz ze wspólnym mechanizmem ochronnym, zapewni SRB dostęp do połączonych funduszy na poziomie znacznie powyżej 100 mld EUR; zauważa konieczność dalszego zmniejszania ryzyka w systemach bankowych równoległe z ustanowieniem EDIS;

54. domaga się, by banki ponosiły wyłączną odpowiedzialność za swoje wyniki, zamiast pozwalać, aby podatnicy brali na siebie ciężar ram zarządzania kryzysowego;

55. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że SRB, choć nie była zobowiązana do podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 2020 r., skrupulatnie współpracowała z SSM w sprawach noszących znamiona kryzysu; przyjmuje do wiadomości środki pomocowe i elastyczność zapewnione przez SRB dla osiągnięcia tymczasowych celów w obszarze MREL bez zagrażania możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; podkreśla, że informacje na temat takich środków są nadal bardzo ograniczone na stronie internetowej SRB; wzywa SRB do zwiększenia przejrzystości, a zwłaszcza do upublicznienia wytycznych, którymi kierują się wewnętrzne zespoły ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (IRT) przy stosowaniu środków pomocowych związanych z pandemią COVID-19; przyjmuje do wiadomości politykę dotyczącą MREL na 2020 r. opracowaną przez SRB oraz specjalną sprawozdawczość w zakresie MREL w ramach dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków; docenia postępy obecnego cyklu planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rok 2021 i przypomina, że proporcjonalne ustalanie poziomu MREL stanowi jeden z kluczowych elementów zwiększających możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, przy jednoczesnym zapewnieniu szerszej stabilności finansowej;

56. zwraca uwagę, że istniejące nakładanie się wymogów dotyczących stosowania środków wczesnej interwencji i standardowych uprawnień nadzorczych EBC może uniemożliwić wdrożenie środków wczesnej interwencji; nalega w tym kontekście, by usunąć to nakładanie się przepisów, i ufa, że podstawa prawna każdego instrumentu zostanie wyjaśniona w celu zapewnienia odpowiedniego i stopniowego stosowania środków; w tym kontekście, mając na uwadze zalecenie Trybunału Obrachunkowego w sprawie określonych ilościowo progów uruchamiania środków wczesnej interwencji, popiera stosowanie szybkich działań nadzorczych oraz unikanie automatyzmu;

57. uważa, że konieczne jest ułatwienie likwidacji banków, w przypadku których SRB lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja nie leży w interesie publicznym; zauważa, że strategia „sprzedaży przedsiębiorstwa” może być ważnym narzędziem, które SRB może wykorzystać jako sposób na zminimalizowanie strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; uznaje potrzebę bardziej zharmonizowanych ram w zakresie wychodzenia z rynku w przypadku niewypłacalności, aby uniknąć sytuacji zawieszenia i zadbać o zbieżność z odebraniem licencji bankowej; uznaje, że alternatywne środki w ramach systemów gwarancji depozytów służące finansowaniu transferu portfela depozytów mogą odegrać ważną rolę w takich przypadkach, w szczególności w przypadku małych i średnich banków, dopóki nie szkodzą one ochronie deponentów,

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

Czwartek, 7 października 2021 r.

a system gwarancji depozytów jest wystarczająco finansowany, jako sposób na zminimalizowanie wkładu podatników i utraty wartości oraz zapewnienie stabilności finansowej, a także mogą w innych przypadkach wypełnić lukę między warunkiem wstępnym uzyskania 8 % umorzenia lub konwersji długu w celu uzyskania dostępu do funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a rzeczywistą zdolnością banku do pokrycia strat, z wyłączeniem depozytów, które mają zostać przeniesione; podkreśla, że takie interwencje powinny podlegać rygorystycznemu stosowaniu testu najmniejszych kosztów; w związku z tym wzywa Komisję do jaśniejszego sformułowania zasady najmniejszych kosztów oraz warunków korzystania ze środków z systemów gwarancji depozytów;

58. zauważa, że obecna różnorodność systemów upadłościowych jest przyczyną niepewności co do wyniku postępowania likwidacyjnego; jest zdania, że dla funkcjonowania unii bankowej konieczna jest dalsza harmonizacja prawa upadłościowego banków; zwraca się do Komisji, aby – po dokładnym zbadaniu i przedyskutowaniu tej kwestii z organami i parlamentami narodowymi – zastanowiła się nad wspieraniem dalszej harmonizacji konkretnych aspektów obowiązujących krajowych przepisów dotyczących niewypłacalności, a także warunków korzystania z zewnętrznego finansowania, tak aby zapewnić dostosowanie zachęt i równe warunki działania;

59. uważa, że warto w szczególności przyjąć ukierunkowane podejście do harmonizacji hierarchii wierzycieli w bankowych postępowaniach upadłościowych w celu zwiększenia zakresu finansowania przez systemy gwarancji depozytów w ramach postępowania naprawczego oraz w ramach środków innych niż wypłaty, dopóki system gwarancji depozytów jest wystarczająco finansowany;

60. uważa, że konieczne jest umożliwienie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do większej liczby banków, co wymaga przeglądu oceny interesu publicznego, aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność ex ante co do jej oczekiwanego wyniku, a tym samym umożliwić stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szerszej grupy banków, zwłaszcza banków średniej wielkości, i zapewnić jasność niezbędną do zapewnienia spójniejszych i bardziej proporcjonalnych poziomów MREL; odnotowuje bieżące prace SRB w tym obszarze; zwraca się o usunięcie niespójności między ocenami funkcji krytycznych dokonywanymi przez wewnętrzne zespoły ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w sprawozdaniu ETO z 2021 r. w sprawie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w SRM; podkreśla ponadto potrzebę spójnego przeglądu zasad pomocy państwa oraz komunikatu bankowego Komisji z 2013 r., aby odzwierciedlić postępy we wdrażaniu i ulepszaniu ram zarządzania kryzysowego oraz osiągnąć spójność w odniesieniu do wymogów dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, z należyтым uwzględnieniem ostatnich orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; odnotowuje ponadto zalecenie ETO z 2021 r., by SRB przestrzegała jednolitego zbioru przepisów, określając w każdym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz stosując odpowiednią procedurę w celu ich usunięcia;

61. popiera pomysł rozważenia roli planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy oraz ich praktycznego wdrożenia w kontekście przeglądu ram zarządzania kryzysowego w celu zapewnienia skutecznego podejścia do zarządzania trudnościami w bankowości transgranicznej; odnotowuje propozycje, by zaoferować grupom bankowym możliwość zawarcia przez spółki zależne i dominujące formalnego porozumienia o wzajemnym wspieraniu się w zakresie płynności oraz powiązania tego wsparcia z ich grupowymi planami naprawczymi, tak aby ułatwić wykorzystanie istniejących przepisów w sposób uwzględniający równowagę między państwem pochodzenia a państwem przyjmującym; jest zdania, że w razie potrzeby w egzekwowanie takich formalnych porozumień powinny być zaangażowane właściwe organy; zauważa, że te plany naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy mogłyby umożliwić kalibrację MREL i sprawić, by wkłady banków w poszczególne sieci bezpieczeństwa były rzeczywiście oparte na ryzyku, odzwierciedlając prawdopodobieństwo i skalę wykorzystania tych sieci bezpieczeństwa w ramach preferowanej strategii zarządzania kryzysowego;

Gwarantowanie depozytów

62. podkreśla, że ważne jest, by deponenci w całej unii bankowej cieszyli się takim samym poziomem ochrony swoich oszczędności, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich bank; zwraca uwagę, że wdrożenie dyrektywy w sprawie gwarancji depozytów, gwarantującej depozyty bankowe do wysokości 100 000 EUR, ma na celu przyczynienie się do wyższego poziomu ochrony depozytów; docenia próbę Komisji, aby przez wprowadzenie EDIS jeszcze bardziej wzmocnić zaufanie obywateli do ochrony depozytów; jednocześnie uznaje, że EDIS ma znaczenie w przyczynianiu się do zmniejszenia powiązań między państwami a bankami;

63. podkreśla znaczenie proporcjonalności ryzyka we wkładach do systemów gwarancji depozytów; ostrzega, że brak podejścia opartego na ryzyku może stwarzać ryzyko pokusy nadużycia i unikania wnoszenia wkładu, prowadząc do subsydiowania spekulacyjnych modeli biznesowych przez modele konserwatywne; podkreśla, że wkłady do przyszłego systemu EDIS muszą być również proporcjonalne do ryzyka; zwraca uwagę, że ryzyko niesystematyczne w poszczególnych instytucjach nadal różni się w ramach unii bankowej; ponownie podkreśla, że wszyscy członkowie unii bankowej powinni dokonać transpozycji dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, aby zapewnić jednolite ograniczenie ryzyka w całej unii bankowej;

Czwartek, 7 października 2021 r.

64. odnotowuje przegląd ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów oraz pośredni wariant hybrydowego EDIS jako pierwszy krok w kierunku pełnego ukończenia EDIS zgodnie z wnioskiem Komisji z 2015 r., w oparciu o koncepcję nowego centralnego funduszu współistniejącego z funduszami pozostającymi na poziomie krajowych systemów gwarancji depozytów i w połączeniu ze współmiernym zwiększeniem roli SRB; zwraca uwagę na silne powiązania między zarządzaniem kryzysowym a europejskim systemem gwarantowania depozytów oraz konieczność wspólnego zajęcia się nimi, aby uniknąć ponownej nacjonalizacji unii bankowej i utrzymać równe warunki działania; w tym kontekście wskazuje, że w ramach przeglądu ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów należy dążyć do poprawy spójności i konsekwencji tych ram;

65. wzywa Komisję do podjęcia dalszych kroków w celu wznowienia negocjacji w sprawie EDIS za pomocą planu prac opartego na harmonogramie; wzywa do zdecydowanego zaangażowania ze strony państw członkowskich w prace nad porozumieniem, które będzie zgodne z interesami Unii jako całości; deklaruje swoje zaangażowanie w prace nad porozumieniem w sprawie EDIS, dążąc jednocześnie do kontynuowania prac nad środkami zmniejszającymi ryzyko;

66. wzywa Komisję do należytego uwzględnienia roli systemów ochrony instytucjonalnej w ochronie i stabilizacji instytucji członkowskich;

o

o o

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
